

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 250 (1500) • Вівторок, 31 грудня 1996 року • Ціна договірна

Читачам, колективу редакції

Шановні друзі!

На порозі Нового року і Різдвяних свят ми за звичаєм подумки осядаємо рік, що минає, згадуємо про досягнуті успіхи і зроблені помилки, складаємо плани на майбутнє і намагаємося занурити в день завтрашній.

Рік 1996-й, треба визнати, був складний. Тривав спад виробництва у ключових галузях економіки, на межі виживання балансувало сільське господарство, загострилися соціальні проблеми, найбільш чітко проявом чого є хронічна невплата заробітної плати. Небезпечним явищем стає безробіття. Все це прікровою лягає на серце і не дає святкового настрою.

Але людина живе надією. Україна і її народ ніколи не будуть втрачені, якщо в нашому суспільстві збереться віра у власні сили, традиційні старанність і працьовитість людей, любов до батьківського краю і гордість за Вітчизну. Збережеться надія на те, що спільними зусиллями ми досягнемо кращої долі і посідемо належне місце серед народів і держав світу.

Так, сьогодні ситуація неспроста. Та все ж нашої державі уже виповнилося п'ять років 28 червня 1996 року Верховна Рада виконала свою місію і прийняла Конституцію України. Ми вимосили життя за Основним Законом, твориться якісно нове конституційно-правове поле.

У нелегких дискусіях, але поступово зальовується наблизення до реальної ситуації. Державний бюджет 1997 року. За активного сприяння уряду парламент зможе ухвалити цей закон, якщо він буде спрямований на розвиток національної економіки, підтримку вітчизняного виробництва і підприємств, дотримання соціальних гарантій населенню. Хоча повільно, часом непослідовно, але з ісподиножних прикладів видно, що з'являється перспектива майбутнього позитивного розвитку, економічного зростання, соціального захисту населення.

Отже, рік, що минає, прожито не марно. Це додає впевненості в тому, що ми збудуємо демократичну правову державу, суспільство, де найбільшою цінністю вважатимуться права і свободи людини та її гідності. Переконані.

ний, що спільними зусиллями ми досягнемо цієї благо-родної мети.

Сподіваємося, що колектив редакції газети «Голос України», 1500-й номер якої щойно побачив світ, приможуть зусилля для об'єктивного висвітлення законотворюючого процесу, діяльності Верховної Ради України, місцевих представницьких органів, всього розмаїття життєвих колізій, робитиме все необхідне для слухання людей, для підтримки творчої ініціативи.

Вітаю читачів «Голосу України», колектив редакції з Новим роком і Різдвяними святами. Зичу добра і благополуччя, миру, злагоди та щастя вам і вашим родинам!

Олександр МОРОЗ,
Голова Верховної Ради України

Олександр Мороз

1.500

Можливі здійснити спотегдани. Як ми робили перший, со-
тин, тисячний номери, що ми славі й результати.

Можна почати творити мемуари... Заняття поважне і за-
холожене. Особливо якщо з ілюстраціями. Ось журналісти
17-го в день проголошення Акта незалежності України, що
наша кореспондентка потрапила до кадру з першим заперечу-
ванням Президентом ще першого державного візиту. Ось
наші люди поруч з Іваном Ільковим, Леонідом Кучмою,
Олександром Морозом, Євгенієм Марчуком, Павлом Лазар-
енком, Гельмутом Кодем, Джоном Мейджором, Франсуа

Міттерраном... Ось наш кореспондент і спікер-тисий посол, а по-
руч — свій-тисий міністр. А ось беремо інтер'ю в одного
з тих, хто вже «залеж»... А ось святлий лик мого колеги на
Ефесівській вулиці на тлі даних свободи в Нью-Йорку.

Тя важко було зустріти для сучасних. Для очок учасників
осе поруч з ладними співрозмовниками. Хоча б тому, що, що во-
ло знає, що сказав про сьогоднішніх впливових панів історія
через 20, 30, 50 років? В історію, як відомо, можна потра-
пити. А можна і вилетіти. У випадку успішного немож-
ливо зробити професію для чинушів.

Тому з наших 1500-ти виходу у світ газети «Голос Укра-
їни» (минуло суботи ми) виключно в редакційному кабін-
еті скромно відзначили цю подію, бо на пишні прийоми й пре-
зентації у нас немає грошей) хочу сказати не про сутність. А

про головне. Звичайно, з ного погля-
ду. А це головне можна висловити
так:

— Велике спасибі всім нашим пер-
сепальникам, усім нашим читачам,
усім нашим ладним і новим друзям,
бо без нас ми — ніщо.

А ще дозволяйте опис побажання:

— Щоб у наступному році в ко-
жному читачі України були-фінансові
можливості непереплатити ті мисли-
ни, які ми вважаємо за потрібні. Щоб ми, шановні читачі, і на-
разом з нами — не зубожили.

З Новим роком! З Різдвом!

Сергій ПРАВДЕНКО.

Політика року

ХТО ЗА ЩО ГОЛОСУВАВ 10 АБЗАЦІВ З КНИГИ

Політична подія № 1 року, що йде в історію, — ухвалення Конституції України Верховною Радою. Шість років після двох складів парламенту, два президенти були причетні до цієї історичної ночі з 27 на 28 червня, коли остаточно завершилися безпосередня праця над Основним Законом України. Це нелегкий і багате в оцінок справедливості шлях, який значимий. Співпраця наукової думки і реальної мити, амбіції особистості і колективного розуму. Тепер та й з часом відкриття нелегкою, але історія — наука точна. Кожний факт з історії ухвалення Конституції колись буде наважкою для дослідників. Хто і яку позицію посідав, хто за що голосував, які та в ім'я чого виконували вказівки. У чому полягала ітератива. І кому вона була потрібна. Вісім, учасників конституційного процесу мають хто сказати і для нас з вами і для нащадків.

«Як приймалась Конституція України». Таку назву має книжка народного депутата України Вадима Гетьманя.

Депутат 12-го і 13-го скликань парламенту, нині Вадим Гетьмані — голова Верховного комітету Української міждержавної валютної біржі, заступник голови Комісії Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності, керівник депутатської групи «Незалежність», академік Міжнародної академії інформатизації, член-кореспондент Академії інженерних наук України. Отже, 10 абзаців з книги «Як приймалась Конституція України».

3 думою про Золоте рало

«Колі держава правується у згоді з розумом ганьбів білості і злиднів».

Конфуцій.

Із давеских днів у пам'яті мій відклалися розповіді про Золоте рало, за допомогою якого колись, було виторгане щастя для рідного краю. Йшли роки, мінялися вожді і патріархи, щораз обіцяючи народові підвищити прихід проєктарованих революційних щедрот. Змінювалися обриси мист і сіл. Тільки давескими від спражнього щастя почувалися регламентовані люди в них. Давало одне, говорило інше, не робити того, про те не сніти згадувати, хазяї, що хазяїли усі, картай, що скажуть згори, — хіба ж для того, щоб бути гвинтиком, народжується людина на світ?

Алегорія Золотого рала пригадалася мені у сесійному залі Верховної Ради, під час палких дискусій про причини наших суцесій негараздів. В увійі раптом так виразно постало замісць бур'янами поле, який із краю в край іде, паріляючи великі скіби чорнозому, плуг. Чи не так має статися і в нашому державному житті? Де ж те Золоте рало, яке змінить на краще все довкіл нас, нехай тільки нас сміє, катіти наш уявлення про життя, працю, про нашу праця і обов'язки? Єдине — вона, нова наша Українська Конституція спроможна зробити це. Але їй треба забути, вибороти, витримати, запровадити в життя...

... Вирухоні залі Верховної Ради України. 23-тя година. Завершується пажкий день 27 червня 1996 року, а консенсусу нема. Натомість чергова тулняюча ситуація. Хтось хоче виходити із залу, хтось розгартувано плетиво своєму суцесю: «Я вже ситий цим по зв'язку». Мені залося, що коли цієї миті щодо статті № 10 про мому проєкту Конституції, підготовленої Тимчасовою спеціальною комісією, не буде знайдено влаштуваючого всіх

рішення, то все раніше зроблене перетвориться на неспотріячий фарс.

Високо спотріячі з президентської команди, що були в урядовій тож нещасливо, подумали: «Що рого в них нічого не видале. Цей парламент нездатий на серйозні речі. Президент таки прийняв правляче рішення, підписавши сьогодні Указ про призначення на 25 вересня референдуму з питань Конституції».

І тут, як це вже не раз бувало, знову «знайшовся» О. Мороз. Билавилиці з себе лагтну усмішку, він звернувся до вікнців наелектризованого, натомленого залу: «Шановні депутати, заспокойтеся. Вихід ми обов'язково знайдемо. Як сказав Саахов із відомого кінофільму, у нас із вами завжди лише два шляхи: або в прокуратуру, або в ЗАГС».

Зал вуж розмрковувочив, куди веде цей хитрий Мороз? Хвилюючо паузово скористався Олександр Каченко, щоб повідомити, що в приміщенні Верховної Ради щодобово працюватимуть бустри, і підготовлено транспорт, щоб при наголі виночі розвезти депутатів по домівках. Тож поспішати нема чого. Для багатьох із нас стало зрозуміло, що цього разу керівництво Верховної Ради хазяї не гаянтями, иналоштоване на результат. Отже, проважимося доти, доки не отримаємо базару на черешню — Конституцію.

Так, замість завершеного роботи, опіріючі себе з більшою силою розгоріли дебаті навколо кожного речення майбутньої Конституції. Калейдоскоп карколомних епізодів і драматичних подій цієї зоряної української ночі, як відомо, закінчився насильним і довгожданним акордом. О 9.30 ранку, вже 28 червня 1996 року, під скляним куполом сесійної зали Верховної Ради України всесійно пролунала знайома з дня проголошення незалежності України мелодія М. Вербицького, що лише декілька годин тому, вже конституційно, набула статусу Державного гімну України. Це знаменувало пошвою в цьому залі України єдина держава на терені колишнього Радянського Союзу — парламентським шляхом отримала свою нову демократичну Конституцію.

Сува протокольна статистика останнього голосування свідчить: о 9-й годині 20 хвилин ранку 28 червня 1996 року в сесійному залі Верховної Ради України за проєкт Конституції опрацюванню Тимчасовою спеціальною комісією Верховної Ради України, в другому і третьому читанні, з інтервалом в дві хвилини, проголосувало 315 народних депутатів. 36 депутатів натиснули кнопку «Проти», 12 утрималися, 30 депутатів не взяли участі у голосуванні.

Раїл, звеселіся, Україно! Справу зроблено! Наша суверенна, незалежна, демократична, правова держава, ці ісе-такі діждалася своє Вашингтон з рівним і правдивим Законом, про що так мріяв Тарас Григорович Шевченко! Хоч прийшов цей Закон на землю Шевченка через 235 років після свого закарєвського попередника! І все ж довгий, тяжкий, інкати мавля розчорюючий шлях України до своєї Конституції, зрештою, виправдався.

Незабутні хвилини торжества! Сльози радості, обійми, пошлуки завершили це безпрецедентне ичне засідання Верховної Ради. Потім мені доводилося чути, що за своєю тривалістю і змістом воно варто бути вписане до відомої книги Гіннесса. Але тоді нам було не до рекордів.

чуватиметься не надто впевнено.

Для Змії — це рік сподівання на його якнайвишше завершення. І лише потім вона візьметься по-справжньому до діла.

Ковчезі — понастити і в коханні, і у справах.

Вініш доведеться надто багато працювати, для неї рік Бика дуже несприятливий.

Для Мавпи все складатиметься добре, вона вдало обійме всі пастки і склади ситуації.

Пісмени доведеться доборого попрацювати, що він зробить залобки, зате він буде шасливий.

Для Собаки цей рік ризикований, він може підготувати революцію, та в разі поразки на нього чекать покарання.

Кабані притиснується до ситуації, та краще не дратувати його.

Сорок дев'ять парламентських партій

— За нашою інформацією, такої акції не відбулося ще в жодному парламенті Європи, — сказав президент Освіщені народних депутатів України попередніх скликань Павло Киселів. — Навіть московські «Известия» анонсували її.

Того ж дня учасників незалежного матчу (його збирають зробити традиційним) і сам став до боротьби за шавінінго Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

А зустрілися збірні народних депутатів Верховної

Ради нинішнього й попереднього скликань. Було зіграно 49 партій. Після першого туру — 4.4. Потім перел поведи депутати Верховної Ради XII скликання. Але вирішальним став поєдинок тур, який нинішній народний обранці витривали з рахунком 4:31.5. Це й зумовило до ікно племчуку перемогу, яку здобув Олександр Мороз, Віктор Мусіяка, Героїїт Наїла, Володимир Гілюшин, Олександр Чернявський, Леся Танюк і Олександр Емеш.

Найвищий висок у цей успіх зробили заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка, який витрав усі сім поєдинків і став переможцем в особистому залку.

Учасників матчу отримали спеціальні призи. Лауреатом величній «Голосу України» став Віктор Петров (попередній скликання), який здобув найвищу перемогу на турнірі. Вітним призом — пляшкою шампанського — його опонентів Олексію Чернявському.

Віктор БРАНЦІЙКІЙ. На знімку: Олександр Мороз вразив нагороду своєму заступнику Віктору Мусіяці, з призами «Голосу України» Віктор Петров.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕНА.

З Новим роком!

Реклама в газеті: телефон 441-89-34, Факс 449-85-62.

Ефективно Як іноді Наший

Рік Бика:

На всіх чекає робота до зенсилья. У політичному житті пануватиме диктатура, за сльського господарства рік сприйтивний. Не очікується ані грауд, ані посухи, ані інших неприємностей від природи.

Для Панахи цей рік буде спусишисним, він використатиме усі свої запаси, добре, що закінчить нагороджувати.

Для Бика — чудовий рік. Його працю буде винагороджено, він набуде левості в соці, можливе просування по службі. Цього року йому можна створювати сім'ю, вибір буде вдалий.

Для Тигра — найгірший рік. Якщо він не бажав зблизкувати, він не повинен нічого розпочинати.

Котові — не заважає жодних неприємностей, з усіх ускладнень він вийде без школи для себе.

Дракон ладен всьлякою опиратися всім знегодам, але по-

Панорама-96

20 ВЕРЕСНЯ — Співголови Конституційної комісії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз і Президент України Леонід Кучма представили на спеціальному засіданні парламенту проект нової Конституції України.

27 ТРАВНЯ — 3 посоди Прем'єр-міністра України зніжжено Світлана Марчука.

28 ТРАВНЯ — Паняна Лазаренка призначено Прем'єр-міністром України.

2 ЧЕРВНЯ — Президент України оголосив про повне виведення з території нашої країни ядерної зброї. Відповідно до плану Нанна-Лугара Україна має одержати від США на потреби ядерного роззброєння 350 млн. доларів.

8 ЧЕРВНЯ — Вичерпало термін дії Конституційно-договору.

27—28 ЧЕРВНЯ — Верховна Рада України ухвалила нову Конституцію України.

2 ЛІПНЯ — У Дніпропетровській сталася трагедія. Зійшов з колії трамвай. Україна у траурі.

12 ЛІПНЯ — Народні депутати присягнули на вірність народному Україні. У Маріїнському палаці підписано Закон України «Про прийняття Конституції України і введення її в дію».

24 СЕРПНЯ — Нашій незалежності 5 років!

Першою тому Президент України видав указ про спорудження в Києві Меморіалу незалежності України.

ВЕРЕСЕНЬ — ЛИСТОПАД

Почала роботу шоста сесія Верховної Ради України. Протягом трьох місяців було розглянуто 196 питань, ухвалено 76 законів та близько 100 постанов, 14 законопроектів обговорено і схвалено в першому читанні.

Серед прийнятих законодавчих актів — Закон України «Про Конституційний суд України».

Призначено 16 а 18 судів Конституційного суду України.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Наприкінці року мінімальний рівень заробітної плати зарплатишніс незмінний — 15 гривень, середня заробітна плата — 150 гривень.

Протягом року, за словами міністра промисловості України, вироблено 700 кілограмів вибухового атола.

Михайло СИРОТА: «Не можна зробити щасливим народ, не ошчаслививши найближчому тобі людину»

Серйозна розмова з анекдотами і ліричними відступами

«Де в Києві може переночувати Сирота? На парламентській трібуні»

(Сучасний анекдот)

Традиційно перед річницю інтелектуальних потреб людини, про що я часом попередив свого співрозмовника. Але «християнство української Конституції на еволюції не підлягає, і «закон жару» не спрацював. Навіть у перелічених селях Михайло Сирота був несприятливим для законів на кшталт: «Ваша улюблена сирота? Це завжди людина, яка, коли я не хочу відомо, то проводить цей час з Конституцією».

— Михайле Дмитровичу, а на питання, яким був у вас рік, що минає: риторичність запитання очевидна...

— Так, авжеж, що «прем'єбу» ми з вами узгодили.

— До речі, в преамбулі до Конституції є посилання на Бога — як такі вибороти це слово. Там ататсе, з «Гуче наші» — «Ваша улюблена сирота»... Зізнайтеся, ас час споконують у житті?

— Як споконують мене на відвертість, намагалися, але зрідко... впадає. З юності я захоплювався філософією. Згідно з цим відомо, що ніхто, перш ніж піти в світ, не повинен бути вільним, як тільки існують, більше того, давали можливість прожити через них. І знаєте що? Після цієї «депутатської» людини, приєднала до розуміння: за споконую не цього цікавого немає. А коли її «споконують», вона починає своє істотне покликання у житті — а самодосконалення, в розвитку, в гармонії з цим світом. Це має бути. Тому нині в нас споконую зовсім мало, в основному воно мене не цікавить.

— Даруйте, а ваш несподіваний багатий вступ до Народного-демократичної партії виразив як високий злет у партійній ієрархії не в прикладом споконую?

— Навіть зрозумів. Знаю, що багатого то розцінює цей крок як мою готовність бути «платою колом» в парламент... Це цілком логічний абсурд. Для мене особистий абсурд. Для мене особистий абсурд. Для мене особистий абсурд. Для мене особистий абсурд.

— Як же сам по собі депутат? Я, наприклад. Було говору Тимашова про комісії з допозначення проекту Конституції, тепер оскільки «Конституційного центру». Що цим? Наступні «вбери»?

— Препити, випити, знову прийти в цей парламент, де мені за 450 депутатів має конкретні відповіді перед виборами. Але ми потрібна їм не тільки на відповідальність, коли їхній обранець розводить на окрузі руками: бачите, я стався, але не притуплюся, аніж, бачите, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

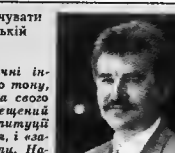
— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

— Можете не називати прізвиська — люблю. А в чому проблема? Здається, як перемішати філософію...

— Я можу не сприймати чинних поглядів, але якщо цього «якогось» невідання, хочу його знати, зніжати, обравши, чим я відражаю від нього? Те саме і в душі, те саме жоло з рота, ті самі методи боротьби... Це не тільки позитивного результату. Послдовність у своїх поглядах і переконаннях за поваги до всіх — це моя філософія, яка, впевнений, веде до перемоги.

Михайло СИРОТА

турнацію всього суспільства і парламенту. Це ж другий мій мій — корупційно-мафіозний те тасмичи, що він присутній сьогодні в найвищих ешелонах державної влади. Окремі біди членів невеличких груп нездати протистоять цій системі — тільки пошукі партії і блоку, що опиратимуться на широкі маси народу. Осомую став членом партії.

—Парті, яку називають партією слави, а влада, за відомими словами, в нас корупційна.

—Та будь-яка партія є інструментом боротьби за владу. Серед однієї сотні відомі члени НДПУ в інших випадках були м'якими, корупційні елементи НДПУ сьогодні єдина партія, яка не боїться відкрито борятися за владу, залучаючи до себе не просто петириотів мітингового типу, а петириотів-прагматиків, які знають, чим можна зробити.

Михайло Ратнішчак, народний депутат, сусід Михайла Сироти в сесійному залі: Бувас ситуація в історії, коли доля влади на якусь поділу вичислює відповідальності. І воно обо втримувати спрм вичислювати нову, що прозодити, і не, обо ні. Під час конституційного процесу найбільший боятоск сконцентрувався на Сироті. Він досі втримує, як сусід — нас розділяє лише пролі між секторами, тому з «дистанції» я обстеживши — хоча він розуміє, і в історії конституційний бідна, не зломоя, не «збройовий». Певен, він зберезе конституційний аналіз, і він інших ситуацій.

— Не дідитись, що він поки що скромний, народ же не раз про нього казав.

—Михайле Дмитровичу, аспради скроним?

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Мабуть, якщо це бачать «дистанція».

—Копіє, як сказали, що маєте досить розуму, щоб не бути до кінця відвертими. Так і ходите із «замкненою» душою?

—Ні, практично завжди відвертий. Просто ті питання, які я не хотів би порушувати, журналісти інтуїтивно обминають.

—Моя, мої колеги до ас добре ставляться. У цій розмові як такос сподівається на мою інтуїцію?

—Але це нам не дужа вдається — політика, Конституція, партія. Скажіть, а в сім і розуміють політику Сироту?

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

—Розуміти — розуміють, але втримати так неуперливість можна не завжди. Звичайно, має заповільнювати життя позначатися на сімейній атмосфері, вимагає від дружини, сім'ї, батьків адекватного реагування на ситуацію. Не в усіх є той набір ресурсів, що в мене, як є такою розумію і тому ніколи не істерую: як, ти не втримала сім'ю, мене не підтримує. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти. Мені задоволя — допомогти.

ма, в якій недовіль може бути об'єктивно й достойно. Так і наваж.

—Чи може бути достойним відсутність почуття гумору?

—В одного молодого чоловіка запам'ятав, як може почуття гумору бути об'єктивною. Можу, відповім той, якщо немає інших ознак. Без почуття гумору тяжко жити — це зброя і сильний авторитет. Як для окремої людини, його зброя, в цілому. Пам'ятаю, не українців почуття гумору допомогло народові протаром багатьох страшних століть втрачати і втрачати. Я до глибокої душі відчував себе українцем, тому саме це достойство в мене є.

—Цей «до глибокої душі українця» — результат самодосконалення чи спадок від батьків?

—Без сумніву, все це з народження, є можливо, це я раніше. Адрже кажу, якщо мораль і історія, значущі свав діяти, не тільки люблять одне одного, є, як, що доклада нім, — рідний краї, який зброя, в цілому. Пам'ятаю, не українців почуття гумору допомогло народові протаром багатьох страшних століть втрачати і втрачати. Я до глибокої душі відчував себе українцем, тому саме це достойство в мене є.

—Цей «до глибокої душі українця» — результат самодосконалення чи спадок від батьків?

—Без сумніву, все це з народження, є можливо, це я раніше. Адрже кажу, якщо мораль і історія, значущі свав діяти, не тільки люблять одне одного, є, як, що доклада нім, — рідний краї, який зброя, в цілому. Пам'ятаю, не українців почуття гумору допомогло народові протаром багатьох страшних століть втрачати і втрачати. Я до глибокої душі відчував себе українцем, тому саме це достойство в мене є.

—Цей «до глибокої душі українця» — результат самодосконалення чи спадок від батьків?

Панорама -96

СІЧЕНЬ — у змовній сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи вперше взяла участь делегація України.

ЛЮТИЙ — під час розгляду питання щодо приєднання України до Міжпарламентської асамблеї СНД у Верховній Раді співзвучили неабиякі пристрасті — аж до «рухливості». Питання залишилось відкритим і досі.

БЕРЕЗЕНЬ — Держдума РФ ухвалила рішення про визнання такою, що втрачає чинності, постанови ВР РРФСР від 12.12.91, якому, в свою чергу, було денонсовано Договір про створення СРСР 1922р. Представники всіх п'яти українських областей піддали акцію російських парламентаріїв гострій критиці.

КВІТЕНЬ — безсудовою в Києві закінчився черговий раунд міжнародно-українських переговорів з підготовки базового політичного договору, на рівні перших заступників міністрів закордонних справ. Перемовини не поновились й досі.

ТРАВЕНЬ — делегація Верховної Ради України на чолі з її головою Олександром Морозом відвідала з офіційним візитом Фінляндію.

ЧЕРВЕНЬ — конференція з питань європейської безпеки відбулася в Буявельці. Голова Верховної Ради України Олександр Мороз виступив з ініціативою проведення в майбутньому спільної зустрічі з українськими, а також створення в українській столиці відомості членства.

ЛИПЕНЬ — у Стокгольмі відбувся засідання 5-ї сесії ОБСЄ, на якому обговорено модель загальноєвропейської безпеки ХХІ століття. «Україна пропонує перебачити в цій моделі можливість наявності держав, що потребують цього, до додаткових гарантій безпеки», — заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, керівник очолюваної українською делегацією.

СЕРПЕНЬ — святкування 15-ї річниці нашої незалежності було в центрі уваги світового співтовариства. До Києва приїхали генеральний секретар Ради Європи Даніель Таршис, заступник Генерального секретаря ООН Джорджо Джіакоміні, інші офіційні особи.

ВЕРЕСЕНЬ — у Києві відбувся міжнародний форум Феларний канцлер Німеччини Гельмут Кольт. Підписано рекордно велику кількість двосторонніх документів.

ЖОВТЕНЬ — Держдума РФ ухвалила закон про припинення пошуку Чорноморського флоту. Верховна Рада України розпочала підготовку законопроектів «Про ліквідацію військових формувань Російської Федерації з території України».

ЛИСТОПАД — під час візиту до ряду європейських столиць першим заступником міністра закордонних справ України Антон Буткевич заявив про неможливість у майбутньому вступу України до НАТО.

ГРУДЕНЬ — Рада Федерації Збройних Сил РФ ухвалила постанову, що передбачає створення спеціальної комісії верховної палати російського парламенту з підготовки законопроектів щодо статусу Севастополя. Мер Москви Ю. Лужков заявив про прийняття всіх силових методів для розв'язання Сходу.

ГРУДЕНЬ — Держпарламент США заявив про підтримку суверенітету й територіальної цілісності України.

Психологічна структура

Чоловіки й жінки, народжують в рік Бика, живуть і працюють, не скоюючи себе, проте й іншим пошани не дають. Князя фізіологічна характеристика пов'язана з інтуїтивною чутливістю, а тому в сімейному житті даремне чекати від них ніжності й співчуття. Ці люди часто сентиментальні, не приховують своїх сліз, та коли треба прийняти рішення, на жалість їх не виймає. Якщо вони до того ж потягоно вивчені, то поведуться по-хамськи.

Шлюб: він — Бик, вона — Бик

Сайтосприйняття, вчинки збігаються в усьому. Ортодоксальний характер шлюбу робить його не монолітним. Шоста обсяг у тому, що вони знайдуть одиноким одне в одному. Для блага сім'ї вони працюють, не жалуючи себе. Схожість поведінки може стати причиною конфлікту. Дружина має шукати, що чоловік спокійно ставиться до її сильного характеру, який її інші чоловіки інколи не терять.

Мал. Володимира КАЛАНІСЬКОГО.

А оце було одного разу...

ПЕРЕБУВАЮЧИ за кордоном, журналісти, як і всі люди, нерідко стикаються з проблемами. Нерозділені сестри ми пошукаємо наших прапрадіда-розвідників кілька веселих історій. Отже...

Чому журналісти своєю заневолили?

Кореспондент «Гу» Наталка Філіпчук Валерій Друженко та Анатолій Міхайовський подорожували влітку Німеччиною. Сталося так, що приїхали до Берліна до другої години ночі. До потрібного їм місця (на околиці) — кілометрів п'ять, такі — надзвичайно дороге (ніч). Вирішили прогулятися. Дорогу пролягала через величезний берлінський лісодіпар «Грюнвальд».

Ніч, чисте повітря, тиша... Ріптом — якийсь шум. Іхні поспішали. Подумали: бігли бігати. Минув час — знову шуміть, тріск сухого гілля. Зупинилися й спостерігали: метрів за десять стояв і злизовано дивився на туристів... здоровенний лисий вепр. Несподіват розуміючи звичку й кілька підсвічників «Ой...» — подумали мандрівники...

На шастя, вепр вививився неагресивним і «познайомився ближче» не побіжав. І все ж прискромно зустріч назвати було важко. Тим більшою, що коли розмовилися, жмунулись, вже зсмія в парку була зрива дикими свинями...

Як Антонов до Дубровника приїхав

Спортивний оглядач «Гу» Віктор Бранницький приїхав з делегацією України до Дубровника на матч зустрічі Кубка Девіса між українською та хорватською тенісними командами. Стояв він з послом України в Хорватії Анатолієм Шостаким в дозі для почесних гостей, коли їхось схвилювано повідомив: «А от з Києва приїхав... кон-

структор Антонов!». Вираз — метушня, збудження! Що ж це означає, думають наші, ахже Антонов давно помер?... Вийшли вони на вулицю і... засміялись: «Антонов», тобто журналіст Юрій Карцев, стояв біля моря Дубровника. Ніколи! Обурена та президента Хорватського тенісного союзу Звезда Різавієвичина й демонстрував їм моделі «Антея». Рин у тому, що Карцев (колишній директор спорткомітету «Антея», партнер справжнього Антонова по тенісу) завжди зовсім і не журналіст АНІВ, ларучки їх моделі. От і «дослухався» до «Антонова»!

«Мобільний» день народження

Навіть якщо день народження зовсім не круглий, він помітно кругліший, будучи перенесений за кордон. Так сталося нинішньому осені з нашим кореспондентом Віталієм Желєзкоєм. Якщо напередодні цього найкращого свята він поїхав у від'їждження до Польщі. Отож, наступного дня коли він прокинувся у Варшаві, привітав сам себе, а через кілька годин опинився вже у фортеці чудового середньовічного міста Торуня. А ще години за дві — у місцевості, яка чомусь зветься там Швейсарія. А навідріч від Гданська! Солодари й наторуни задогадувалися про урочисті дні в житті свого міста, просто так було сплановано маршрут. Ну кому це шастя, що в Хорватії Анатолієм Шостаким у Варшаві, області в Торуні, вечеряти в Гданську, та ще й побувати впродовж у якійсь Швейсарії?

... запитали по-сусідськи

ДЕРЖАВА, як і людина, має душу. Свариться з ними, мідиться, радиться, позичає, обговорює останні події, мірнує, значить... До речі, зі своїм сусідом вітають один одного найпершими. От і ми наперед приїмаємо послання сусідів. Українці ж вітаються так: «Вітаємо! Як поводи рами? Як закінчується, а як поводи? Людині найприємніше, а яка — досить неприємна».

Вітальні КУРАШКИ, посла Білорусі:

— Найприємніше те, що 1996 року наші двосторонні відносини динамічно розвивалися, активізувалися контакти політиків, учених, діячів культури. До речі, товарооборот між державами перевищив 1 мільярд американських доларів. Найприємнішим було позу кімчів року, коли у відносини прийшла прохолода, причому — штучно. У засобах масової інформації українці почастилися, неаб'єктивні матеріали про сусідню братню державу. Деякі журналісти закидали пошуком тільки негативу, якого, до речі, достатньо в будь-якій країні.

Іон РУССУ, посла Молдови:

— Найприємніше для мене поля — ратифікація Верховною Радою України та парламентом Молдови міждержавного Договору про дружбу, співробітництво та співробітництво. Набули такої чинності Угода про вільну торгівлю та інші документи, що значно розширили двосторонню договірно-правову базу. Особливо неприємним моментом не було, та й не могло бути між нашими добримі сусідами, як Молдова й Україна. Звичайно, лишаються нерозв'язаними деякі питання, але їх ми, сподіваюсь, розв'яжемо найближчим часом.

Єжи БАР, посла Польщі:

— Знаєте, найприємніше для мене як посла було відчуття радості, коли святкували 15-ту річницю незалежності України. Звичайно, багато проблем лишилося у нас досі нерозв'язаними, але з кожним роком Україна міцнішає, а це — велика радість для наших добрих сусідів, тому чи не для Польщі.

Неприємності... Виправ загалом раптово хворобу навісний цього року, але, що було важливо, діти, відвідали на третій план. У стикнувся з ішим світлом — світом хворих людей, життя виглядало зовсім іншим. Отож навіть мені би побачити на самперел здоров'я.

Іон БІСТРАІВ, посла Румунії:

— Щодо першої частини запитання, то в 6 відповідей так: мені було приємно тоді, коли... не виникали неприємності. А щодо неприємних моментів... Знаєте, неприємно, коли розумієш, що минув ще один рік. І хоча ми звикли казати: «Все жиди — попереду!», проте змислюється: а скільки вже позуло...

Олега МІТАЛІКОВА, тимчасовий повірений у справах Словаччини:

— У професійному плані великою несподіванкою було порушення спільної подорожної Словаччини в Україну. А вже як виконують обов'язки посла тільки те, що цього року тривало зростання товарообороту між

нашими державами. Успішним наміром, організацію зустрічей прем'єрів України та Словаччини. Приємними подіями були відкриття генконсульства Словаччини в Ужгороді та Центру словацької економіки й культури в Кременчуці. На жаль, не вдалося цього року організувати два візиту. Президенти України Леонід Кучма до Словаччини та голови словацького парламенту Івана Гашипаровича — до України. Але завершено формування делегації, що здійснить наступного року.

У 1996-му відбудеться ще одна приємна для мене подія: дозвіль закінчила середню школу і вступила до Київського торговельно-економічного університету.

Андрій ГЕРМЕН, посла Туреччини:

— Найприємнішою подією в професійному плані став, звичайно, візит до моєї держави Президента України — Леоніда Кучми. Візит довго готували, але, зрештою, він вийшов вдало: підписано низку угод, які завершено формування двосторонньої договірно-правової бази. Ще одна надзвичайно приємна подія сталася і в мому особистому житті: закінчення навчання і розпочав працювати мій молодший син.

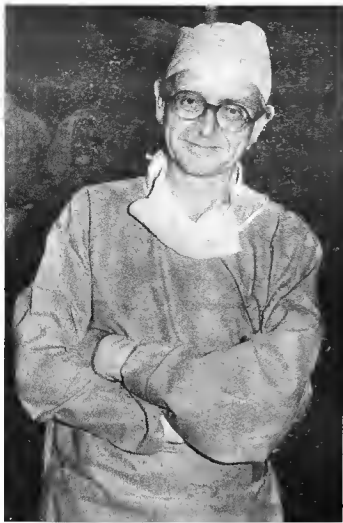
Найнеприємніше, найсумніше, це трапилося в стабільському готелі «Тоз-Бей», де загинули українські громадяни. Хотів би ще раз висловити співчуття їхнім рідним і побачити їх в Україні.

Лоранд ТОТ, посла Угорщини:

— Найважливішою подією у мій дипломатичний кар'єрі і в житті за цей рік був візит президента Угорщини — Республіки Арпада Гюшья, який вперше відвідав незалежну Україну. Ці відвідини підтвердили, що між державами — хороші суспільні, між якими встановилися безпартійні відносини. Переговори, що й провіли гідна угорської держави з українською, політиками, переконали: інтереси та цілі наших держав збігаються — і Україна, й Угорщина бачать себе повноправними членами європейського співтовариства.

Крім того, я відкрив для себе Арпада Гюшья як дуже своєрідну, талановиту й відповідно схемну людину.

На жаль, я не можу відповісти на ваше друге запитання. На ті такі події, які несподівано відомі, але мені згодом вдалося зв'язатися з російським послом Юрієм Дубининым: це задовго до сьогоднішнього дня він від'їхав з Києва.

Галина РОМАНЦОВА, Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

Навіщо нейрохірургові штангенциркуль?

(Початок на 5-й стор.).

Нерідко трапляється, що привезена як «гуманітарка» в Україну медтехніка осідає мертвим вантажем — її просто не використовують або використовують неефективно. Свій перший операційний мікроскоп доктор Курілець знайшов у засіках власної лікарні, адаптував, переробив оптику. Його колега на заході натрапив на чудовий американський диліхальний апарат, який після ремонту також пішов «у діло». У відрахування до Лондона Курілець поїхав зі штангенциркулем — згодом у Києві за його кресленнями на одному з оборонних підприємств виготовили унікальний операційний стіл.

Нині у клініці Курілець на 33 ліжках виконують 500 операцій на рік, тим часом як у середньостатистичному нейрохірургічному відділенні — втричі менше. За методикою доктора Марша прооперовано близько 800 хворих — з грижею міжхребцевих дисків, з травмою хребта, з пухлиною спинного мозку, при невралгії трийчатого нерва. Тут уперше в Україні поставлено «на голий» операції під мікроскопом, вперше в Схід почали лікувати перелом хребта за допомогою металевих конструкцій, вживлених у хребці. Молоді нейрохірурги Володимир Резніченко, Юрій Майоров та Ігор Курілець повернули радість життя багатьом.

— Аби йти далі, musíte відмовитися від зайвої роботи, — говорять доктор Марш.

А як це зробити, якщо в наших нейрохірургічних відділеннях лежать «непрофільні» хворі? Пацієнта з грижею хребта, якого можна і треба оперувати, кладуть у неврологію, а хворого зі струсом мозку, який операції не потребує, кладуть до нейрохірургії. У нас досі намагаються лікувати ішемічний інсульт після того, як він уже стався, тим часом як на Заході за допомогою нейрохірургічної операції його відвертають.

Та й саме поняття «операція» у нас своєрідне — за них видають навіть зашивання звичайнісньких ран на голові. На Заході це виконує лікар загальної практики, що дозволяє доктору Маршу проводити за рік по 300—

400 «справжніх» операцій, тоді як наш нейрохірург в середньому виконує не більше 20.

Протягом останніх 20 років сталися стрімкі зміни у світовій науці і техніці, про які ми навіть не здогадуємося. Наші медики тільки кілька років тому відкрили для себе можливості комп'ютерного томографа, виявленого, до речі, в «Аткінсон Морлі» 1971 року. До того й на Заході, і на Сході хворим з черепно-мозковими травмами доводилося свердлити додаткові «дірки» в голові — робити діагностичні операції.

Про технічний прогрес у медичній доктор Марш каже так:

— Я 10 років вивчав надзвичайно складну операцію головного мозку — при аневризмах. Та я добре розумію, що колиш потреба в цих операціях зникне. Отже, 10 років моєї копійки мрані нічого не варі, і я змушений з цим змиритися.

Отак легко й невимушено британські світла розлучаються з власними лавами.

Але ж і дивний він, отой англієць! Член Королівського коледжу хірургів, член ради з неврології Королівського медичного товариства, їздить на роботу велосипедом, а у вільний час майструє меблі в домашній майстерні. Традиція, до речі, суто англієська — найліт все більше плетуть собі теплі крисла.

Людмила МИКИТЮК, «Голос України»

Театральний Роман

ТРИНАДЦЯТЬ вечорів провели київці з одним з найвизначніших у рідних репертуарів «Опанасівим Віком». З таким самим успіхом вони могли за привабливості об'єкту починаючи привертати романів Діккенса. Або ж Достоевського. Сюжет відомий: сиріт, юнак з сирітського будинку, який виховує його, проте чомусь приховує й без того задовольняє відомості. Тут часом наварує думка про правдиві легенди. Наприклад, що з Платоном на обві спектаклі застряг застряг, а не приїхав відомості студентів і ледь не задушив адміністратора. Сестри, як вітер, Вікторів дивувачка: о, а мені не сказали, що він офіцер, розкажіть мені все про Касю, його зв'язки з кримом, як мистецтва або англів.

Роман Віктор — найвизначніший московський український нашої часу. Про нього пишуть так багато, тож, претензії й наваби, що можна стверджувати про нову галузь театрального — місткознавства. Кажуть, Віктор уби радянський театр. Або ж приблизно так: не Віктор розпочав у Москві сексуальну революцію, але після його «Служили», «Олімпі», «М. Баттерфляй», а надалі простоті, як біблійська притча, «Роман» все стало на свої місці (інтерпретація наша). Застарділий західний глядач може винукнути на його спектаклі: «Періодична історія», закручений слов'янський кінетичний неретурнальний філософ Берієва, особисто я, сиріт, а послідовно «Роман» загадає, що давно не була в церкві.

Віктор вийня на північ новий тип актора — людину антропінгу, в котрій поєднуються живих виточеність і чоловіча сила. До нього це знайшов Берієв. Але театр у демонстрації вивільненої людської природи напружений ХХ ст. не переплюнати ні живого, ні філософа. Віктор дав нову планку. Його плоть і кров, його актори, він вказує, задовольняє тон у театрі майбутнього, безвісності до того, що з ним працює.

Тим часом завжди можна стверджувати протилежне, і в нашому разі також: що актори Віктора — його маріонетки, дивинки, маски. Під завісу репертуару керівник проекту Сергій Проскурія з філософською мовчазністю надіграв на кожний з вікторівського акторського суару часку Віктора. Може, якийсь хворобливо гнізний лінгвіст обривався б. А вони все так швидко спливали. Театр Романа Віктора — це одна велика любов, захищена від, що російським називається «любові», а в українській не має аналога, — одним великим почуттям гурору.

Хоча в сільській критик завдав на чатах. Тільки лінійний не сказав, що любов з останніх спектаклів мається зникла, а сам мається погрозитися. Так, ніби над усіма іншими, крім Віктора, англів кохання завис раз з наваби.

Господина Р. Р.

Можливо, Роман Григорович і побіг би, заперши шпани, а холонію Москви до затинного Києва, який не кілька краєво-

мивних шпидіа, які насторжники його інтенсивно душу. «Перше — це те, що людина Іван Дієва, івський з мості тономі зору міністр культури. За основу, за серцем, за розумінням завдань, що стоїть перед нашою. Її своїми ідеями він тут і кому не потрібен. Покажіть мені людину, чи організм, який заступився за Івана Дієва? Чи, може, ступили вийшли зі своїх задушливих аудиторій, чи засудили і народили, котрим він не дав, чи режисура, який він дозволив робити це, що вона німий робить? Та сама картина з Алюю Роговською. Вона пішла з театру. Її був шашні. Ніхто не позав навіть письменного зойку на заміст першої актриси. Вони й попустилися за все. Такі а бачив раз у життя, коли помер Захарський, який поклав життя на театр імені Московського. Вони чекали його смерті, а його «народна» холонія телефонувала й питала: «Ти ще живий?». Коли він помер, трое людей у театрі плакали, всі інші ні і сентукалі, бо нарісний його похорону. А тепер вони кричать про традиції, бо брешня — норма поведінки в наш клубі».

Віктор не каже «у нас», він каже «у вас». Вітім, так само він говорить і в Москві: «У вашому місті...» Може, Львову більше тазити?

КВАРТИРА ІТАНКА

На світське запитання «А як ви живете в квартирі?» Віктор, жаск відповів: «Нік не живу». Рішачим урду театрові Романа Віктора в Москві виділили приміщення. Р. г. каже, що це чудовий старовинний будинок, реконструював його прокатившись американці. Останній старий будинок театру італійської п'єси. Він порабитів Р. г. стало відомо, що це, аласе, там улюблений італійський драматург і приватність п'єс всіх інших драматургів. До речі, Італія охочий його називавши високо. Може, і навіть вище, ніж дів перші батьківщини. В Італії Віктор спочатку отримав премію Центру європейської драматургії, а тепер локан отримувати премію Інституту італійської драми, яка дорівнює приблизно Оскару в кіно. Нео історичний Віктор, Едуардо де Філіппо, автори тих п'єс, які ставив Віктор. Він сльиний у тому смислі неіталійський жидок. Вручення премії, — увійшли в смак побратимам, — то так шоу, яке транслюється по телебаченню. Віктор (періодично): «Якщо, треба буде олігати».

ТАСЯНИ ПІДКАЗАУ

— Що відчувають ваші актори, коли повертаються до своїх театрів, а пів «Шкіри на естраду»?

Віктор (періодично): «Чу то чукстується, когди не хочеш іграти у себе на естраді».

Шфрін: Ети ощущения не так узрозняти. Як на естраді тож наизусть виступати

Віктор: Питайте, питайте Олію і віднаваля шпиро.

Приймаючи за кордон, Віктор не має потреби чекати, доки його дадуть переказати. Він домовляється з чужинськими акторами щодо кількох базових

В. Віктор і А. Роговська. Наступного року фонд «Мистецтва безсмертності» стіліно з фондом Леоніда Крауцького лоту ювілей Алі Гірської. Роман Григорович брани-ме в нову участь як режисер-постановник. Його мистецтво буде кульминацією цього проекту.

терміни: «чичирка» — чоловіче начало, «маюлька» — жіноче начало, «мелелка» — процес. Це як кілька слів. Переказали після чого вже не кочить потрібні.

ПАН ІТАКО ТА ІТАНІ

Р. Г. вивиншу Ітако спектаклю, у якому роль Ітапера, Ітапера та інших зграли б Дороніна, Неолова та інші. «Це велика п'єса японського Жан-Жан «Мій друг Ітапер». Я його лаву, як зробить так, щоб це було в стилі цієї великої людини. Він зробив хрещатик, заїхався, в п'єдесті років. Японці наїдали мені унікальний альбом з його фотографіями. Надзвичайної краси людина. Я і лаву-має добре, який не було жіноче кабіре. У кожному представничому відли, коли його коштували, 39 відсотків жінки. Жінка гідку природу вкази може збавити вивиншаність і сильність, чий чоловік, бо вона над ним ще і змушувати».

— Діна? Ахладкова? (Сміх. Віктор серйозно). У Діна була маріюка східки: і азійська, і європейська. Так само, як переконаний, ніхто, крім Еліка Курмангаєва, не може зійти в «М. Баттерфляй». Кров зійти не можна.

— А хто з чоловіків Курмангаєв?

— Як хто? Сергомак (Сергій Маковешний). Він для цього створений (Сміх). Що йому там грати?

Репліка: А йому все незалежно.

Віктор (шпидіа): Так, нас питають?

— А хто з жінок може зійти нас?

Віктор: Увійди, бач, каже, сволом. Не чіпай мертвих!

ПРО КОХАННЯ

Відома, що Віктор у своїх акторів заковується. «Я Соколова» — не зустріт з діамантом, не улар під діх, це не можна придумати, не можна поставити, це або е, як коток сльозки повітря, або нема. Зустрілася — і все. Мені не треба бачи пояснювати, тут така мисривна діх, надзавдання. Та а слова такого не сказав. Ми гралися, ми любілися, ми цілувалися, вона сміялася. Мистецтво — це радість, життя — жаск».

Ще прихиса, вітний лід банальності почути до Лід Ахладкова. «Ми репетували. Така напрута, ми дуріємо, а вона ахолоїт і каже: «Я мушу іграти з поїздом демократії захищати Єлмину». Я питаю: «Кого?». Вона: «Не треба зупинятися». Я кажу: «Які ти поліцей, у нас застря прогон?». Лід, пшич лаву». Вона написала. Її категорично відмовили, доки не боре мусіє йти. Вона бачила яки — за це, шпирюнда, добре підійшла, поїхала до Татари. З івннннн співісторичними, спіткерниками вона мала вийти на площу й кричати, що батьківщина в неібелі. Коли вони пішли іхати, там уже чекали інші жінки, які сказали: «Кохання — це відхід з цього поля». На цьому місці «демократія» закінчилася. Якщо ви думаєте, що вона повернулася з розданим...».

Вілопа Фіра Ахладкова, що вона готова доплачувати, аби тільки він з нею працював.

— Ну, кому спало б на думку дати їй роль сексманки? Вона дев'ять років грала в театрі бабусю.

(Закінчення на 15-й стор.).

Роман БАТРИЧ, журналіст

Али можна було тільки любити. Або ненавидіти

ОДНІ з відомих сучасних письменників називають цей народ «людьми зі страхи». Не саоводі, а правдиво, мистецтва й відома, багато не в, бо скільки по «обережних обережності» (за Іваном Драчем), престоування, а нію і відвертих перестроїти навабді не українського гуртні за кілька століть віднесеного життя.

Але навіть у часи політичних угнівків та ідеологічного пугування були люди, які гордо й чесно несли свій хрест українства, які не давали споліти нашої наші і підтримували що іскру в думках і діях інших. До них, безперечно, належала й відома художниця, одні з алерію рух шпестістників Алла Горська. Це була людина, яка справляла жила без страху, яка знала, чого прагнула, і безстрашно йшла до своїх іст. «Я не можу і не вчуваю, щоб вона що-небудь робила з острахом, з острогом», — напіше лотом художник Борис Пастернак. — Розуміла, але не боялася помилятися».

Понад чверть століття минуло відтоді, як за дозволу загальної обставини Аллу Горську піступили й жестоко вбили. Але, що ми як і сьогодні, ми дізнаємося про подорож цієї трагедії. Але ініи можна сміливо стверджувати, що талановитий і невсоголудний ібиди людини система. Система, яка беззалежно розпугувала, змислювала усіх, хто не хотів її користися, й приєднувала, а івнов своєю чесною дорожкою. І в тому була найбільша Алліна цінність».

Дещо важче завісу над таземіною смертю цієї мужньої, неспокорної людини киїли «Червона тиль кавіли. Алла Горська» (жиз побачива сінт цього року у видавничстві «Спала»). Її уполітики — сін художники Олексій Зарський та Микола Маринеский, які вивели на світ широчинч читачського загалу листування Аллі Горської, споглади та розповіли про неї, деякі лотомі, поділяли про багату засторичний матеріал. То є перші книги, з якої досі виразно постаті непересічна постаті визначної громадської діячки й художниці, та жостко лоба в умовах якої вона жила, творила і борюлася. До останнього дня, до останнього подиху. У діному разі маємо не тільки виразні шпидіа до образу Аллі Горської й того часу, а й добрий приклад, аверка, як треба завжди захищати собою і не розминувати власну совість на дірні міді різних подокот та привілей.

То була іскра особистості, яку, за словами Сергія Білокіна, можна було тільки любити. І, очевидно, тільки ненавидіти.

У злобі й ненависті різних нербів тоталітарного режиму обривався й життєвий шлях діяльничого ліннн 1970 року. Але в наш час, у нашій любові Аллі Горської залишилася. Назавжди.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Маркі де Сад. «Філософія в будувати». Аналіз явища садизму без жодних романтичних прикрас — на рині його є естетика. На першому плані — Дмитро Бозін. Шинча на преса охрестила юного шпидіаки ВІДК — «кращі московські мислі». Бозін з'явив у п'єсі Миколи Кольоди «Роситка» «ангела», в якого закохувалися безлігий сергій Сергієв.

Панорама-96

СІБІРЬ... Софія. Чемпіонат Європи з футбольного катання. Володар золотих медалей з змагань чоловіків — Владислав Загороднюк (Одеса).

ЛЮТИЙ Полічка (Словаччина). Етап Кубка світу з біатлону. Дистанція 15 км. Переможцем — Тетяна Володін'янова з СРСР.

БЕРЕЗЕНЬ Булаште. Чемпіонат Європи. Вільна боротьба. На найвищій сходинці п'єдесталу пошани — олімпієць Віктор Ефендієв з Болгарії. Третій — український борець з греко-римської боротьби. Чемпіон — Андрій Калашніков з Київщини.

ТРАВЕНЬ Київ. Посидки за званням чемпіона світу серед боксерів-професіоналів. Версія ІВФ. Чемпіонський пояс здобув миколаївський Сергій Девалов.

ЛИПЕНЬ Атланта (США). Літні Олімпійські ігри. Спортсмени України здобували 23 медалі (з них дев'ять — золото) і посіли дев'яте загальнокомандне місце. Чудовий дебют!

СЕРПЕНЬ Львів. Національна збірна України з футболу перемогла над збірною Північної Ірландії (1:0) розпочав виступи у відбірковому турнірі чемпіонату світу-98.

ВЕРЕСЕНЬ Київ. Збірна тенісистів України на чолі з Андрієм Медведєвим виграла матч Кубка Девіса у збірній Норвегії.

ЖОВТЕНЬ Київ. Здобувши чудову перемогу над збірною Португалії (2:1), українські футболісти стали лідерами в дев'ятій європейській відбірковій групі чемпіонату світу-98.

ЛИСТОПАД Токіо. На чемпіонаті світу з боротьби серед дівчат якість Тетяна Бельська з Світлана Лисянська з Києва стають чемпіонками.

ГРУДЕНЬ Ростоки (Німеччина). Чемпіонат Європи з плавання. Харків'янин, Гор Ситіков виграв «жовтий» марфонський дистанції 1300 м з рекордом України. Київ. Чоловіча збірна України з баскетболу перемогла команду Нідерландів в останньому змаганні півфіналу чемпіонату Європи-97.

САЙВО ЗОЛОТА І КРОКИ СТЕРЖДЖЕННЯ

(Початок на 5-й стор.)
Тому приємнісінько, що ми знаємо імена чемпіонів: Лія Полковська (спортивна гімнастика), Інесса Краєвська (легка атлетика), Катерина Сербіянська (легка атлетика), Віталій Олійник (греко-римська боротьба), Володимир Кличко (бокс), Тимур Таймазов (важка атлетика), Рустам Шаріпов (спортивна гімнастика), Євген Брандштейн з Игор Матвієнко (атлетичні спорти).

Завдя напрежаним виваженням олімпійські перемоги в чоловічому баскетболі, коли 100-метрний в дотектоті, в боксі — у наладжкій категорії. Рішимо, що одна з них на Іграх-96 була українська. Успіх Володимира Клички — нашого «золотого румунця».

Я чуюво кажу, згадуватимемо спортивний подвиг цих хлопців та дівчат. Не знаю, як хто, а я ніколи не забуду спомини Лебедя. Лебедя, який потім став на найвищій сходинці п'єдесталу по-

Валерій ЛОВАНОВСЬКИЙ: «День народження відзначу... трьома тренуваннями»

ЗАВЕРШЕННЯ перший, кистей, етап підготовки до чемпіонату світу. Це друге коло національного чемпіонату. Нам, як відомо, керував Валерій Ловановський. Він охоче зрештою з журналістами, відомий на всі застатки, які йому поставили і навіть більше. А розмови відомий фахівець почав ось з цього:

— Мені завжди приємно зустрічатися і спілкуватися з представниками преси і телебачення. Гадаю, що і в майбутньому наші зустрічі будуть корисні. За моголь створили між тренерами «Динамо» і журналістами можна вважати, як і завжди, в близькій знаменитих європейських клубів. Приміром, в італійському «Інтері» репортери регулярно, раз на місяць, запрошують на тренувальну базу, де вони спілкуються з гравцями, тренерами. І тут-таки домагаються про нове побачення. За таких умов журналісти дістають максимум інформації і доносять її до більшості свого загалу.

Я це підкреслюю свідомо. Адже часто-густо читачів і глядачів пропонують якісь вигадки. Сьогодні про наші колективи пишуть багато. Намагаєся проинтифікувати більшість публікацій. В одній із газет з підписом прочитав, що нібито Ловановський приїхав «гасити пожежу» в київському клубі. Це не більше. Написали: колись Шершійський так любив комах, що для неї робився практично все. Дарували, а що таке «все»? Справді, гравці отримували квартири (треба ж було людям лиш жити), автомобілі (а то не одразу, через певний час). Ось, мабуть, і всі блага, які мали тоді футболісти. Зарплати були мізерні. І 15 гравців — по 160 карбованців, 6 — по 130, а інші — по 80. І не могла було блохуно зробити 250 карбованців, а тому, хто не потрапив до стартового складу, — по 130. І тут читав, що тоді робилося все, в сьогодні — нічого. Навпаки, це тоді нічого, а тепер багато.

«Сьогодні» — це нібито знаменитий чимало запитав. Доводиться спростовувати вигадки репортерів. Я переконаний, що кожний шановний журналіст, коли пічне про шість, то обов'язково мусить ставити фразу «як на мене». І тоді, коли це знаменитий запитав. Але це поумилати, що намагася повчати когось, як писати. Борони. Боже! У нас свобода слова. Але тоді, коли це знаменитий запитав. Але це поумилати, що намагася повчати когось, як писати. Борони. Боже! У нас свобода слова. Але тоді, коли це знаменитий запитав.

Якщо говорити про перші робочі дні загалом, то мені подобається ставлення гравців. Влітаючи, вони хотіли побачити чогось досити. Але якщо

ражаюсь на них, що мене називає «пожежником». Я приїхав працювати. А в київському «Динамо» нічого пожежника не побачив. Команда виступала в одних турнірах гравців, в чемпіонаті краще. Інше якісь процес. Це ж не те, що приїхав Ловановський і все почав спочатку. В жовтеному році. Бо ж процес відбувався. Природно, вноситимуть якісь корективи, щось буде нове, робитимуться інакше. Але, повторюю це раз, процес триватиме.

Запитання «Голосу України»: «Як вам правління після повернення до лому, протого цього тижня? Одне слово, які ваші перші враження?»

— Триває знайомство з гравцями. І воно, розумієте, не обмежується знанням імен і прізвищ. Йдеться про ставлення гравців до футболу: творче чи ремісничке. Ось я

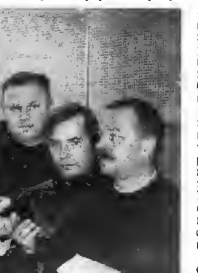
насамперед хочу з'ясувати. За тиждень, місяць зробити це буде важко. Діти. З одним можна розмовляти м'яко, інший вимагає жорсткого ставлення. І щоб не помилилися, треба знати досконало його характер. Як і ж мої врання від роботи протягом отих шести днів. По-перше, вона не носила спільного характеру. Навіть той турнір, який провели на критичній стадіоні НСК «Олімпієць», допоміг справі знайомства, про яку вже згадував. А нагнати кресом не надати цимор інформації. Отож, спеціальна робота ще попереду, на зборі в нічельному Руїні. Там зіграємо матч з професіональними командами «Штутгарт» і «Карлсруе». Решту посліпників проведемо проти любительських і клубів другої ліги.

Якщо говорити про перші робочі дні загалом, то мені подобається ставлення гравців. Влітаючи, вони хотіли побачити чогось досити. Але якщо

мірою підпідний переварюватимуть майбутній тренувальний процес — покаже час. І якнайшвидше підтримуватимуть цей рівень мотивації (кожний окремо і команда в цілому), то зрушення в їхній неміжності стануться. Я не кажу, що ми інше, чимто перемогли, але зрушення на краше у їхній обійм.

Керівник ФФУ кондоміні представників мас-медіа, що він зголосяться бути консультантом у національній збірній. Якою бачите свою роль у цьому колективі?

— Я не можу не консультуватимуть тренерів збірної, якщо до неї з «Динамо» (Київ) анкідається 15–16 гравців. Тут треба давати настановки нашої головної команди додаткову інформацію, рекомендації. Хоча буряк і Сібо самі дуже знайомі з європейським. Іне право бувають трену-

вальний процес самотужки. І все ж, гадаю, я повинен висловити їм свою думку стосовно певного гравця, порадити, який краще використати в конкретній моделі гри. Ось так розумію роль консультанта. Хоча пригадує, в збірній СРСР обсяжання 1985–1986 роки, де переважували більшість футболістів становили київські динамівці, у мене жодних контактів з Мандриєм не було.

— Національна збірна, а ми вже згадували, що її основа інакшеска команда, вже в безмеж мас проведена відбірковий матч чемпіонату світу з абаччанням. У зв'язку з цим, які завдання стоять перед вами клуб?

— Вивести команду на дволітковий рівень готовності до стартових матчів другого етапу. Це означає, що ми повинні Проте будемо намагатися, щоб конкінції були якомога вищі. Для цього створили спеціальну аудиторію підготовки «Україна», яка вже реалізується. На ко-

ному етапі проведимуться комію ютерне тестування гравців, яке дуже швидко надасть інформацію і не загальмує тренувальномою процесом. Тестами будуть і контрольні ігри. В них виконуватимуться конкретні завдання. Скажімо, відпрацювання пресингу. Чи виходити на власну половину поля, чи починати боротьбу за м'яч у суперником біля його воріт.

Київське «Динамо» нестиме підвищення відповідальності за свій бачок до моту 29 березня в Аденії. Шопрада, термін обрання не найкращий. Адже через три дні домашній поєдинок з футболістами Північної Ірландії. Але нічого вже не вається. І треба зрозуміти все, щоб вийти на якомога вищий рівень готовності. Адже ці поєдинки можуть стати досвідчними для українського футболу. Не секрет, що ми маємо шанс поборотися за путівку до фіналу Європи-2000. Але після цього нічого не вийде. Терпер ось зажагатиме від нас сапрітніший рівень підготовки, не форуючи в жодному разі підготовку, підійти до кінця безрезультатно в хорошему стані.

«Він знавдана Радийський Союз, коли чемпіонат проводиться за системою «весна-осінь». Український розгустується з європейським — «осінь-весна». Чи задоволені цим? Адже б колись був рівнем добримом пововелення.

— Так, це 1975 року ми ставили питання про перехід до нової системи. Але консервативне мислення тогочасних керівників, окремих тренерів і гравців не дозволило здійснити задумане. Я дуже радий, що Україна перейшла на європейський варіант. У жодному разі не можна порушувати європейський загальний ритм. А навапак — збільшити до нього.

— Наказавши різницю українського чемпіонату ніжини за рівень найкращих європейських турнірів?

— Так, це означає відповідь з мого боку буде некоректна. Відставання існує. Трошки ліпша ситуація в Росії, де є конкуренція груп клубів за чемпіонський титул за місця в єврокубках. Значино, коли присутня конкуренція, легше піднімаються рівень гри. Але, коли немає конкуренції, то слід шукати інші форми для підвищення власної конкурентоспроможності.

— Чи не означає це, що день народження. Знову його ви відзначите далеко від України. А чи часто доводилося свиткувати вдома?

— Домашні дні народження навіть і не пригадую. Вітм, подарунків отримую регулярно. Цього разу, якщо не помилюся, отримав більше подарунків, передбачено три тренування.

Розмови з Валерієм Ловановським.

Ні знає: Валерій Ловановський і спортивні журналісти, серед яких і наш оглядач. Фото Володимира РАСНЕРА.

розповіли нам, що несуте нестачку міжбур порвал з українським батальоном служб. Починаючи з авіаційних військ, які неміжні сказані на адресу наших солдатів, які стали для французів бойовими побратимами. То були такі зворушливі слова, що ніхто не міг не слухати.

Наш знайомі отримали пропозиції тенісного матчу з автографами наших спортсменів і тренерів. А французький офіцер, ладунок, сказав: «Ми віднесемо з історичною симпатією ставимо до вашої країни, такої багатой, як переконанісь, на чудових людей. Школа, що зранку відліжжало. А то приїхніи б до «Спортської лаврини» і полюбляти за вас так, що нічим би не змінили. Це означає, що ми не тільки згадуємо, але й діємо».

А в Порту після відбіркового матчу чемпіонату світу з футболу Португалія — Україна, коли наша делегація (футболісти, тренери, журналісти, журналісти) сіла до автобусів, якесь з них, що хотіли згадати англійською: «Україна, ми любимо вас».

Що ж, як каже, коментарі зайві...

Жарт номера

— А ось наступного року обіцяю...

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО

Новорічна дошка оголошень

Вступлю до директорантури!

Як казав перел скороченням стенеєс Грум-Гржимайло, наука починається з директора, і на нього, мабуть, скоро й закінчиться... З ним просто не можна погодитися, адже директор наукового закладу — людина така сама однічна, як, наприклад, сонце, вітер, космос.

Як казав мені знайомий директор інституту проблем реагування речовин, випадково не призначений міністром виплаткою не створеного Міністерства у справах, а саме в справах рішень, усі бди нашої багатостраждальної держави випливають з того, що верки нездатні й не бажать приймати рішення. Інша річ — директор інституту. Його робота складається винятково з прийняття складаних і, я сказав би, не завжди популярних рішень, через що і скорочено стенеєс Грум-Гржимайло. Проте зарплата справедливості зазначаю, що останній таки багаторазово виплатив. Кому, скажімо, сподобався таке запитання під час зуртованого проблемного мовчання засідання вчоршньої ради:

— Пане директоре, ви ще два місяці тому одержали державні виплати, призначені для сплати нашої зарплатної плати. А коли ж ви, нарешті, почнете їх виплачувати? І загалом де ці кошти?

Але скажимо знаменитий рукописний твір Грум-Гржимайло «Моральний кодекс керівника наукового закладу», який я репрезентую читачеві у скороченому вигляді без жодного авторства.

Наука створена людством для того, щоб найліпше забезпечувати існування інституту директорату наукових установ.

Не існує проблеми життєвості в кризових умовах наукових установ — є проблема глибокого існування й директорів.

Директор інституту тільки тоді повною мірою може бути визнаний директором, коли він на практиці доведе, що усядомовно всі досягнення інституту є його ступінь власних зусиль.

Бюджетні кошти відносяться від інших тим, що називаються у виключно повне розпорядження директорату.

Науковий колектив — це твір свиней, що, вичавляючи одне одного, коряться біля корити під назвою «каса», чим злісно перешкоджають творчій і натхненній праці директорів.

— Хорощий науковий співробітник — це скорочений науковий співробітник.

— Хорощий член ученої ради — це глухий член ученої ради.

— Справний директор мусить усіма засобами позбавити розумних та адекватних підлітків (особливо молодих). Бо сам він найрозумніший та найадекватніший. А від добра, як відомо, добра не шукають.

— Директор у всьому має бути першим, і не останнім — у хвалі до-ходів. Мудра нація істотно свідчить: хай у того рука відкохне, хай від себе трохи трохи.

Директор відповідає за державне майно як за своє власне, бо тепер воно практично і є його власність.

Науковий напрям директора — найважливіший для всієї науки. Саме за це його й призначають директором.

Кожний талановитий і докопаний науковець — кандидат у співробітники відділу директора.

Скорочення штату наукових установ є ступінь об'єктивним процесом, що відбувається за другим всесвітнім (після закону збереження матерії) законом скорочення штатів, що формулюється так: усі штати на світі скорочуються.

У лютий давно не існувало б проблем, якщо всім на світі керували директори інститутів.

Остання теза Грум-Гржимайло глибоко зашла мені в душу і переконаний, що спокій та злагода на планеті зійдуть лише тоді, коли наша маленька блакитна куля буде реформована у так звану глобальну директорату. Завсоду, що для керування регіональними директоратами чинних директорів інституту аж ніяк не вистачить, а тому неодмінно буде створено систему підготовки майбутніх директорів — директорату. І щоб потім, як завжди, ні, сказали, що вже пізно, я першим оголошую на всю Україну через новорічну дошку оголошень шановної газети: «Вступлю до директорантури! Вдизкуюсь, країно! З Новим тебе роком, рідна!»

Ізак КОТИГОРЧОК, завідувач лабораторії фізичного стану матеріалів Інституту проблем реагування речовин, кандидат на скорочення з науці.

Сім мішків гречаної возни

ЖІПКА НА ЗАМІПКУ
У літ Бика, чоловіком було значно легше керувати, якщо взяти його за роги. Але спочатку й треба наставити.

КОРИСНА ПОРАДА
Якщо бичаний міхур що на ньому мого землю одити, а він уперся і ні за що не хоче залізати в ярмо.

В ЛЕСУ РОДИЛИСЬ БАЛЧКА.

Якщо не так, то чому Дума називається Думою? Як можна думати глибоко, нехай навіть трохи подражня-ним?

— Бо не стан думи, — відповідає Пестіміст. — А їхній «задаючий» душею звинувачення не потрібні. Справа безнадійна.

— Ні. Маразм — це коли вавка в готіві. Отже, хвороба, — безапелюційно стверджує баба Олена. Любо-вілля прости: він знає, чому Москва гавкає на Сло-во! Він обрив. Що він не звертає на неї уваги. Тому — ісекать гавка. Поки не обривде.

Згодом. Але бже в тому, що маразм — перекіпний. Його симптомом з'явився на Чернігівщині. Але по-ряд — кордон. А на своїх не можна не звертати уваги: заради інших. Тому, передаючи новину біл зами-куди дивляться епідеміологі? Чому спить карантинна служба? Як це вони допустили, щоб громадянин Укра-їни захворів на маразм. І якщо все так сталося, то що луватиме. Адже будь-яку вавку лувати можна. І тре-ба. Тим більше, якщо вона в готіві.

Анатолій ДЮДОН.

МІТНИЦЯ

Із життя собачого й людського...

Ми мимоволі зустрі-лися, і я, не витримавши, відвернувшись, втер з ладі і підписав у со-су. Його хазай дав газу, і профіль висунувся з фантасмастичного «мод-ля» собачої морди швидко зник за горизонтом. Отримавшись від

сердитого гудка, з переконаним від мішків картоплі візком і з грюкотом у душі руши-ла і. На зустріч Новому року... Від моєї дачі до міського центру з'явився чотири кілометри чотири.

Микола МІКІТИН

Якщо вам скажуть, що найстрашніша хвороба — СНІД, не вірте. Маразм — небезпечніший. Від СНІДу хоч і скорочення, але з власної волі. Не туди, як ка-жуть, верує. Носа. А коли маразм, гинуть інші. Маса-во. Бо він — війновийний. Доки не дадуть по шиї. То-му його став це агресивніший. Я не кажу про Афганістан. Я кажу про Чечню, мавши на увазі Крим.

— Ми добровільно збираємо землі, — заявляє один з головних маразматиків.

І дивуватися, коли знаходяться такі, що не бажують «збиратися».

Як же це так? Ми ж «третій Рим»! Та хоч і перший, але чеповсю мову довелось вин-чити. Коли б'ють по шиї, настає просяпіння. Ненадо-во. Бо радий маразматик, хильнувши склянку «жирновки» і закусявши рукавом, вимагає, щоб йому повернули Крим із Севастополем і Чорноморським фло-том. В його уяві Крим — це Кримський міст на Москві-рці, якого охороняє Кучма з Морозом. Щодо флоту, то він ніяк не може змиритися з тим, що тохсь

хоче захистити на його священне право: знищувати бо-йові кораблі. Вже тричі за всю історію. Через те флот заслужив стільки прісмієних епітетів. А він не став бі-гестскарином, якби всі дівчі потопили й один раз спали-ли? Свої ж. Для поного комплексу замінюються тільки пропелі. Що я робитиму.

Маразматика обурив це й тим, що в них мало за-лишилося міст-героїв. Але ж це справа наживна. Хіба так важко огорітись Грозний містом-героєм? Принай-мні його брали-завали не менше, як Севастополь.

Постає питання: що ж таке маразм? Як з ним борот-ся? — Маразм — це стан гоголі, — запевняє Пєсько-студент. — Коли мозок, як глобус. Глазів немає.

— Це правильно, але чеповсю мову довелось вин-чити. Коли б'ють по шиї, настає просяпіння. Ненадо-во. Бо радий маразматик, хильнувши склянку «жирновки» і закусявши рукавом, вимагає, щоб йому повернули Крим із Севастополем і Чорноморським фло-том. В його уяві Крим — це Кримський міст на Москві-рці, якого охороняє Кучма з Морозом. Щодо флоту, то він ніяк не може змиритися з тим, що тохсь

Микола МІКІТИН

Театральний Рок

(Початок на 10-й стор.).

Все! Якби під час розповіді хтось лізався, що вона гратиме чотири головних ролі, мені підійшли б отрути. А я пашу і сказав хитро (весе-таки жидівська кров) на худради (а на наш час багато), що пробувати митися всі, але єдине: є роль брудної, страшною старої, і на цю роль, ви розумієте, може претендувати лише одна людина. Вони так зрадили, бо вони там усі красуні. І всі прийшли пробувати. І от ця... — краша за всіх. Вона перемогла спокійно, одразу. Вона знала, що я її люблю».

СГОДА МАЙСТРА

«Не можна підходити до творця з ідеативним зарядом. Це все комуністичні рудименти. Так зі мною розмовляла Баласна, коли була як секретарем ЦК, чи то головною піонерської організації. Вона прийшла до Львова. Це було в Театрі юного глядача. Я, звичайно, дебіл, який починав своє життя з «Фабрики хлопчиків». А там був поганіший комсомольський керівник. І вона так своїми чоботами гуляла об мармурову підлогу — це, Фомичко, був театр, в якому працював Шолом Алейхем, тобто театр з надзвичайною культурою. Навіть німі не розбились. Навіть ті, що нас звичайно. А вона своїм чоботом так гупнула, що той мармур розлетівся на дрібні шматки. Як записник мармуру я кинувся долі, а вона мене кричить: «Вста! Я ще не договорила». Нещодавно через Валентину Шевченко ми пали передавали, що то була не вона. Вона була! Я ж це привісив на мене: вона вигалтала: Баласна».

УЧЕНИЙ

«XX століття — століття початку режисури. Таїров, Вахтангов, Станіславський, Немирович, Мейерхольд. А потім уже дитя Любимова і Бєлосельського. Хотів більше любити Юрія Петровича, хтось — Анатолія Васильовича. Я — Анатолія Васильовича. Моєма сказати, що режисури в нього у нього».

УЧ

Шпрінг: Давати різні томи у закінченні курсу Річард Григоровича. Усім, що я знаю, я заглядаю цьому старому... с... Навіть не знаю, як могла назвати той курс: «Історичний чи філософський». Це була особлива, нова педагогічна система. Для всієї методології не має назви. Вважало, що російська педагогіка

виступила пропозицій до нього просто походила найкращого педагога в країні. Те, що він ніколи не викладав — краще б він не ставив спектаклі! До речі, ті чотири роки, п'ять років, на тиждень, він викладав, не отримуючи жодної копійки. Йому казали: ми знаємо, у який спосіб з вами розгортається. Коли цей термін закінчується, завітаємо, йому нічого не дали, а їм ланцюжок він уже купив на інші гроші.

Віктор: Це погартунок!

«Прийшов у Київський театральний. Чуло так дит! Ректор був, учитель не було. Він мені каже: ми вас запрошуватимемо, вам аж набридне. Досі жодного диванка».

ТЕАТРАЛЬНИЙ КОСТЮМ

Маковецький: Ви ж знаєте, що Роман Григорович одягав ті свої піджаки. Надзвичайна кількість піджака.

Решілка: Не піджаки, а кофточок.

Маковецький: А «Московський комсомолець» акція напівте, то не про п'єсу, акція чи режисура, а про те, що Віктор знав був у піджаку. І я синтакс. «Що для нас це піджаки?». Він відповів: «Ти знаєш, уся чорна енергія, спрямована на мене, спочатку потрапляла на піджаки — він її поглинає».

Віктор: Коли на картині в газеті я бачу себе в цьому смугастому, одразу прошу так: с... шух — і назад.

Решілка: А чому ви сьогодні в чорному?

Віктор (без паузи): Та це ж п'єса «Чайка»!

І НАРЕНІ, ПРО СТАТУС СЕВАСТОПОЛЯ

На бенедикти Романа Григоровича, куди наїхав публіка, що мала на руках доріжки китки, привірився з босом, після кошачки квітів і перед «Місяця літа» академік і депутат Микола Жулинський зауважив зі сцени:

«Галло, що ми все-таки не воюватимемо з Росією за Севастополь. Ми воюватимемо з нею за Віктора».

І якщо в гіпотетичній війні за Севастополь загинуть усі збройно, я хто має вийти з неї переможцем, улавити неважко? То війну за Віктора Україна хоче-вільно програти. І опції чіткої оптимістичної перспективи, якого відсутня мабуть перемога відноситься іма в серці.

Ми побачили з окопів...

(Початок на 5-й стор.).

Шолом до 1996-го був роком одкровення: спливали істинні наміри наших шістичних сусідів. Можна, звичайно, заспокоювати себе популярною кредитною тезою, що Федеральні Збройні — це не офіційна Росія. Але... По-перше, значна частина російських депутатів — представники анімаційної діяльності, по-друге — ми так і не почули з Кремля категоричних застережень думських політичних з'їзду, по-третє — хто як міністр закордонних справ Росії. Примаков заявив, що критерій Гельсінського акту, який закріпив існуючі міжнародні європейські кордони, не мають поширюватися на республіку колишнього СРСР.

Так само не почули ми гучного голосу славних гарантів безпеки України — США, Франції та Великобританії, які, вимовивши свого часу відносно розроблення, обіцяли «бути на сторожі». Американці, попридані, після тривалих «дружних» акцій Росії, після настійливих натяків прохали з боку Києва заявити: підтримуємо вас суверенітет і територіальну цілісність. Французи й британці так і промовчали. Отже, найближчий у цій ситуації виявився четвертий наш гарант — Росія...

Та не будемо сумувати: вік, кажуть, живи — вік учи. Хочеться сподіватися, що часом ми в 96-му та навіршис. Чого саме — побачимо в 97-му...

Андрухович запрошує колег на Місяць

(Початок на 14-й стор.).

А в нас — засті! Це логічне відслідкування іншійшого стану українського суспільства. Вала або погано, або взагалі не розуміє, що таке слово слова і творчості. Для мовчозовідів ці поняття — синонім підготовки до ідеологічного розвитку громадян своєї країни. Звичайно, це мислиться, якщо Україна рухатиметься шляхом створення громадянського суспільства. Але дорозуміння цієї ідеї.

Письменницька спілка мусть передовсім зосереджуватися на активізації творчого життя, а не перетворюватися на арсен боротьби за класність. На чолі її я вношу би банити енергійних людей, очолюваних шловою в літературі постаті, яка здатна адекватно реагувати на виклики життя. Майбутнє спілки не у волюнтаризма, а в сприйнятті критичності, створенні сприятливої атмосфери для літературного життя».

Щинніщого року книжковий видавничий Рокун видку

Чоловіки-лицарі

Багато хто хотів би зіграти таку роль у житті: ставати поглядом, тверда рука і життєві принципи — борися зі злом, допомагати слабким. Ці риси притаманні кожному, але народилися під знаком біка. Чоловіки цього знаку надзвичайно діяльні й активні.

Логічний склад розуму, який дає перевагу на полі бою, взагалі на будь-якій передовій, в обстоюванні, що миттєво змінюється, і відночас комплекс недовірливості, неспівності у собі в значимому житті. Такі чоловіки повсякчас потребують підтримки. Їх не можна ні перекалювати, ні критикувати. Їм треба давати точну оцінку, як за заслуги — чергове звання у війсьськ. Ось чому чоловіки цього знаку, надаючи погоні, позбавляють комплексу недовірливості.

Проте у коханні ці чоловіки не впевнені в собі. Їхній шлях до кохання супроводжує і тривоги, і розчарування, і задоволення прекрасною статтю. Для цих чоловіків кохання — не бій, розвідка, осада, штурм. Вони не можуть пройти повз гарну жінку, але й мало яка жінка не відстоїть на такій пристрасній почуття. Своєю обраницю вони піднесуть до небес, не замислюючись, віддають за неї життя, вони ревниві й вимагають вірності. Проте воїнство кохання не може падати в них на «чалу» йного серця. Тож, наскільки велика їхня пристрасть, настільки ж збоченим може бути їх охолодження. Такі чоловіки завжди у постійному пошуку, і тому в шлюбні вони потребують не лише підтримки дружини, її кохання, а й контролю. Від дружини вони вимагають несорозмірності, бути дивною жінкою зближної криві.

видання бібліотеки «Твори лауреатів Нобелівської премії» в перекладі українською. Зрозуміло, треба створити для «Дніпра» відповідні підліткові умови. Мала б успіх у читача бібліотека «Українська новела» тощо.

Про підтримку молодих письменників й говорити годі.

Юрій Андрухович нині в погоні нового творчого залуду. Автор «Підкажі» йому назву чергового роману — «Корми на Місяці». Герой майбутнього твору одержує штурмове запрошення зустрітись на... Місяці. Коли гості збиратимуться, вони потрапляють у незвичайні ситуації.

Про дивач і про кутнів Олександрівна дивна поштов.

Крилата чарка у руці, лага і трупок гусе в крові, Червоні зльотять на столі, І місяць —

найближчий зелені Схилився асфід до землі І срібний сявочок ріки

стелить Віталій ГАЙДУРСКИЙ.

З Різвом Християн

та Новим Роком!

Бажаємо

українському народу
веселих свят!

Віннер Імпортс Україна, Лтд.

Україна, 252073, Київ, вул. Марка Вовчка, 16А
тел.: +380(44) 418 98 19, факс: +380(44) 418 73 46

Віннер Форд Київ

Україна, Київ 252151
вул. Народного Ополчення, 16А
тел.: +380(44) 246 21 01
факс: +380(44) 246 21 03

Віннер Форд Дніпро

Україна, Дніпро 40000
Промісний вент. 3
тел.: +380(622) 83 56 82
факс: +380(622) 35 51 94

Віннер Форд Львів

Україна, Львів 60000
вул. Косарівська, 119
тел.: +380(612) 35 65 32
факс: +380(612) 35 42 31

Остер МАРТУСЬ, «Голос України»

Таїландська Роксолана

ЯКОСЬ гортаючи журнал «Ехо планети» (за червень 1990 р.) натрапив на цікаву розповідь про візантійську державу Таїланд (до 1932 року — Сіам). Російський автор із захопленням згадує ексцентричного уряду, а коли дійшов до співвітчизників, які там побували, то згадав «русского ученото-путешественника» Миклаухо-Маклая, а потім поїздки про обрешечену тайландського принца Чакрабонга з «русской девишкою» Катериною Десницькою.

Добре знаючи ізабачивши занепад російських авторів висуваючи до історії Росії всіх і всіх (Миклаухо-Маклай, що загально-відомо, народився в Мамні Житомирської області), звернув увагу на тайландську принцесу. Але пошук її біографічних даних той ні до чого не привів. Тоді побачив сайт черкеського тундизького українського диспоситору, присвячений Австралії, Азії та Африці. В ньому є і коротка хроніка життя княгині Катерини Десницької.

Спочатку кілометри рішеннями про її можливість одити. Очевидно, півтора року Десницька є в Німеччині, де народився Семен Десницький (бл. 1740—1759) — один з перших вітчизняних учених в галузі права, професор Московського університету, збігався з історичною школою права в Російській імперії. Інший Десницький — Ісидор (1817—1918) — літературознавець, дослідник творчості М. Горького.

Було б добре, коли б на ішну публікацію відгукнувся хтось із київських Десницьких, і ми змогли б літ ширшу публікацію про незвичайного дельтавіра.

У XIX столітті Таїланд на тісний відносини з Російською імперією, особливо у військовій галузі. Отож і не дивно, що королівський син, принц Чакрабонг, навчався у петербурзькому Пажескому корпусі, а пізніше вже в офіцерському класі прохав там службу.

Це цікаво

Новорічне асорті

Ось одна з новорічних традицій, поширена в болгарських селах. Людина, яка чхнула під час новорічної вечір, приносить у дім щасття. А господар обов'язково подарує «винуватцю» певні яства, «так чи інакше».

Танцями, іграми, веселощами сповнене новорічне свято в Східній Європі. Люди жартою одне з одним. Старих перекликають просять на вулицю або плачуть тапачками, а молодих — заспівають дитину пісеньку.

Головними на новорічному столі люблять

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Легенди і дійсність

Катерина Десницька народилася 1855 року в Києві й належала, вірогідно, до аристократичної родини, бо йнакше, як би вона могла возмозможитися із спадкоємцем до російського престолу. Романтична юнка вчилася на курсах сестер-жалюбів у Петербурзі.

Зустріч із принцем Чакрабонгом була фатальною — молоді покаяли одне одного. 1906 року вони одружилися.

Королівська сім'я не вітала вступу престолонаслідниці, та й одружувалася без дозволу родини, до того ж, з іноземцем. Та Катерина Десницька зуміла знайти стежки до серця своїх нових родичів, особливо вона сподобалася королеві-сестрі. Заголом і радисті повернулася в королівську родину. Чакрабонг одержав призначення на важливий державний посади. Княгиня приїхала разом з чоловіком до Таїланду майже в усіх країнах Азії, Європи та Америки, де Чакрабонг за дорученням короля виконував дипломатичні місії.

1911 року Катерина Десницька народила сина Чуа.

Щастя подружжя не було тривалим — 1920 року Чакрабонг помер. А Десницька разом із сином виїхала до Великобританії, де Чуа одержав освіту й потім закінчив життя. Він став істориком і письменником.

Останні роки свого життя Катерина Десницька жила в Парижі, де 1960 року померла.

У колишній Радянській Союз приїждива юнка Чакрабонг принцеса Париса. Вона знайшла в архівах королівської родини листування Катерини Десницької та Чакрабонга часів російсько-японської війни.

Тож Роксолана не була самотньою у своїй долі — була дружньою сестрою. Українській дівчата звикли відзначати дати свого життя, свого кохання, свого щасття, а Катерина Десницька — це жінка, яка жила в Таїланді, а не в Україні.

На фото: принц Чакрабонг і Катерина Десницька з сином Чуаю.

Нова річ — найбільше зарплату сяють в ар-

мій та між собою. Це не тільки в Україні, але й в інших країнах. Це не тільки в Україні, але й в інших країнах. Це не тільки в Україні, але й в інших країнах.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Вітанням в новорічній ніч дарують друзям ілюміновані конверти перекладом дівчати.

Рік Біка несе з собою оптимізм, розширяє творчі можливості, тому що для нього — це час роботи та гармонії. Кулінація цього року — літо, час творчості, матеріальна та духовна зростає. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей. Біка — це рік, коли людина може досягти своїх цілей.

Критичний місяць для Біки — травень. Не варто планувати на цей місяць якісь важливі справи. День Біки — п'ятниця. Цього дня йому сприяє Венера. Година Біки — від півночі до другої. Та символу Біки — хвиля народжується, бо це новий початок, новий негативний ринг його характеру не проявлятимуться так різко.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

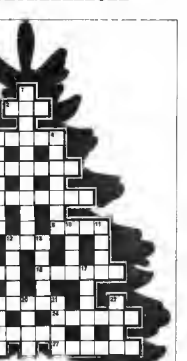
Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Мад. Володимир КАЗАНЕВСЬКИЙ.

Кросворд «Навколо ялинки»

По горизонталі: 2. Те, що в новорічній ніч приходить остигнати. 3. Вітальна промова. 5. Відомий тургенський ледар. 6. Козацький чин у пісні «Козак». 7. Десятихвилинне створіння, живе у воді в суцільній мазоринці, але на столі — декоративне. 9. Напів — уявний бляхач, узяв — не дає. 12. Святковий вечір з танцями. 14. Психологічний аналіз того, як «Кролик розбавляється» — хто то зробив? 16. Те, що кожний куляк хвалить. 19. Продавця і нікчемця, хто носить маску аллої та порадити аллої. 23. Багатородний метал, який збирає навколо себе небагато родичів. 24. Головний убір до старовинного українського костюма зимовий жінки. 25. Вчитель красномовства у Стародавній Греції, котрий потрібен, навіть і нашим депутатам. 26. Титан, що тримає на собі небо. 27. Довіри товариства, довіри який небезпечно.

По вертикалі: 1. Заграв, заховали, від якої тремти сушити голову. 3. Сам у себе задоволення, як Нарис. 4. Окресний будинок, мрія і старих, і «нових» українців. 7. Театральна ніска, або комедія В. Маяковського, де аналогія про Чарльза. 10. Бог у стародавніх еллістичній, сирійській, фінікійській. 11. Той, хто прокидає когось на вулиці посеред. 12. Чим частіше його піднімає, тим ніжніше опускається. 13. Козацьке по-галицьки. 15. «Ніч на вулиці», що аж сама себе спалила» — хто її? 17. Тракторист, якого атакує Земля, коли він крутиться навколо ялинки. 18. Християнський заповідник у «Ночі перед Різдом». 19. Мисливський собака — довгоногий, тонкий, так часом називають худощаву аллої. 20. Переносне жито колючки в Азії. 21. Святковий вирій із тіста, і не тільки з нього. 22. Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Застільне слово з побажанням добра і здоров'я.

Таблиця східних знаків зодіаку

Піщок	Бик	Тігр	Кіт	Дракон	Змія	Кінь	Коза	Мапа	Півень	Собака	Синя
1924	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935
1936	1937	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947
1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971
1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995

риальній армії Кореї. Святкує його на воді, бо в цей час спекотіло. Люди, котрі живуть біля озера Байкал, сідають в човни і віддаються їм. Багато хто купалься. Замість ялинки тут наряджають сосну або кипарис.

У Швейцарії за давніх часів існував дитячий декількох місяців збирають старий посуд, щоб у Новий рік його могли об дідів, тат, кого вони люблять і поважають.

Величавою новорічною гордістю вважалися браманці. Для прикладу, на півдні Кореї вважалися за північних вогнищ, від сніжних, востроносих у пісці. Це — на янтарі, покриті в Мокреї царці. Героїнами з'являлися в жінок, а в інших жінок урбанізм. Зайняли у

воду, вони кидати пелюстки квітів у бурхливий пріток.

Цікава новорічна традиція в Південній Америці. В Еквадорі зі старого одягу роблять солом'яне опудало старого року і ставлять його перед порогом дому. Вночі його збирають, спалюють, зачитують «Завіт Старого року» (а вночі зачитують різні смішні негради), спалюють полум'я і діє синірка — і Старого року як не було. Оце символічне опудало і збирає із собою рік негради.

Зібрали Богдан ЛАДАНЯЙ.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.

Місто: Сибірський району Алтайської області.